

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **R.**, so sídlom v T., IČO: X., zastúpenej M. & F., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **Slovenskému pozemkovému fondu**, so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 36, IČO: 17 335 345, **o vydanie nehnuteľností**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37 C 18/2007, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. februára 2013 sp. zn. 11 Co 385/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava rozsudkom z 31. októbra 2011 č.k. 37 C 18/2007-583 zaviazal žalovaného v lehote 3 dní vydať a navrátiť žalobkyňi vlastníctvo k nehnuteľnosti v podiele 1/1 k celku, a to **1/** novovytvorený pozemok nachádzajúci sa v katastrálnom území T., obec T., parcela registra „C“, parc. č. X. – orná pôda vo výmere 765 m², vytvorený na základe geometrického plánu č. X., vyhotoveného 19. mája 2008 Ing. P. P., ktorý 19. mája 2008 autorizačne overil Ing. P. P., autorizovaný geodet a kartograf, a ktorý 18. júla 2008 úradne overila Správa katastra Trnava pod číslom X., ktorý tvorí prílohu tohto rozhodnutia, **2/** novovytvorené pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území T., obec T., parcela registra „C“, parc. č. X. – orná pôda vo výmere 339 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 568 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 3 796 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 3 024 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 2 370 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 161 817 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 3 223 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 722 824 m²,

parc. č. X. – orná pôda vo výmere 136 066 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 5 948 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 60 743 m², parc. č. X. – orná pôda vo výmere 234 661 m², vyhotoveného 3. júna 2008 Ing. P. P., ktorý 3. júna 2008 autorizačne overil Ing. P. P., autorizovaný geodet a kartograf, a ktorý 18. júla 2008 úradne overila Správa katastra Trnava pod číslom X., ktorý tvorí prílohu tohto rozhodnutia, **3/** novovytvorené pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území T., obec T., parcela registra „C“, parc. č. 10754/14 – orná pôda vo výmere 89 m², parc. č. 10755/20 – orná pôda vo výmere 87 770 m², vytvorené na základe geometrického plánu č. X., vyhotoveného 16. mája 2011 Ing. P. P., ktorý 16. mája 2011 autorizačne overil Ing. P. P., autorizovaný geodet a kartograf, a ktorý 13. júna 2011 úradne overila Správa katastra Trnava pod číslom X., ktorý tvorí prílohu tohto rozhodnutia, **4/** novovytvorený pozemok nachádzajúci sa v katastrálnom území T., obec T., parcela registra „E“, parc. č. X. – orná pôda vo výmere 1 637 m² spolu s prislúchajúcou dokumentáciou, **5/** vo zvyšku žalobu zamietol, **6/** žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Dospel k záveru, že sú splnené všetky podmienky na navrátenie vlastníctva pozemkov, na vydanie ktorých žalovaného zaviazal, v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „zákon č. 165/2005 Z.z.“), nakoľko tvoria poľnohospodársku pôdu a boli cirkvi odňaté v rozhodnom období od 8. mája 1945 do 1. januára 1990. Pokiaľ ide o žalobu o vydanie novovytvorených pozemkov na základe geometrického plánu č. X. vyhotoveného 3. júna 2008 Ing. P. P. a úradne overeného Správou katastra Trnava pod číslom X., a to parc. č. X., X., X., novovytvorených pozemkov na základe geometrického plánu č. X. vyhotoveného 3. júna 2008 Ing. P. P. a úradne overeného Správou katastra Trnava pod číslom X., a to parc. č. X., X., ďalej novovytvoreného pozemku na základe geometrického plánu č. X. vyhotoveného 16. mája 2011 Ing. P. P. a úradne overeného Správou katastra Trnava pod číslom X., a to parc. č. X., v tejto časti žalobu zamietol z dôvodu, že vydanie uvedených pozemkov by bolo v rozpore s § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 161/2005 Z.z., podľa ktorého možno právo na navrátenie vlastníctva uplatniť len k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu; uvedené pozemky takouto pôdou nie sú. Vo vzťahu a parc. č. X. – záhrady vo výmere 392 m², v tejto časti žalobu zamietol z dôvodu, že jej vydaniu bráni skutočnosť uvedená v § 6 písm. c/ zákona č. 161/2005 Z.z., podľa ktorého vlastníctvo sa nevracia k pozemku, na ktorom bola zriadená záhradkárska alebo chatová osada; ako vyplynulo z vykonaného dokazovania tento pozemok je súčasťou záhradkárskej osady, ktorej užívateľom je S.. Pokiaľ ide o pozemok zapísaný na LV č. X. pre katastrálne územie T. ako parc. č. X. – orná pôda vo výmere 127 m², parcela registra „E“,

o jeho nevydanie žalobkyni rozhodol preto, že nárok na jeho vydanie žalobkyňa neuplatnila, nakoľko nebol súčasťou (prílohou) výzvy a jeho vydanie si žalobkyňa uplatnila až podaním žaloby na súde 15. februára 2007. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 27. februára 2013 sp. zn. 11 Co 385/2011 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **1/** zmenil tak, že žalovaného zaviazal vydať žalobkyni novovytvorený pozemok nachádzajúci sa v katastrálnom území T., obec T., parcela registra „C“, parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere 2 723 m², vytvorený na základe geometrického plánu č. X., vyhotoveného 3. júna 2008 Ing. P. P., ktorý 3. júna 2008 autorizačne overil Ing. P. P., autorizovaný geodet a kartograf, a ktorý 18. júla 2008 úradne overila Správa katastra Trnava pod číslom X., ďalej novovytvorený pozemok nachádzajúci sa v katastrálnom území T., obec T., parcela registra „C“, parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere 246 m², vytvorený na základe geometrického plánu č. X., vyhotoveného 16. mája 2011 Ing. P. P., ktorý 16. mája 2011 autorizačne overil Ing. P. P., autorizovaný geodet a kartograf, a ktorý 13. júna 2011 úradne overila Správa katastra Trnava pod číslom X., ako i novovytvorený pozemok nachádzajúci sa v katastrálnom území T., obec T., zapísaný na LV č. X., parcela registra „E“ ako parc. č. X. – orná pôda vo výmere 127 m², všetko v podiele 1/1 k celku, **2/** potvrdil vo zvyšnej zamietajúcej časti, **3/** žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa nerozhodol správne, pokiaľ zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala vydania pozemkov parc. č. X., X. a X.. Bol toho názoru, že vydaniu pozemkov parc. č. X. a X. nebráni § 2 zákona č. 161/2005 Z.z. Mal za to, že pojem poľnohospodárska pôda nezahŕňa v sebe len pôdu využívanú na poľnohospodársku výrobu, ale aj pôdu, ktorá slúži bezprostredne poľnohospodárskej výrobe alebo je pre poľnohospodársku výrobu nepostrádateľná. V konaní bolo preukázané, že uvedené pozemky, aj keď sú evidované ako zastavané plochy a nádvoria, v skutočnosti slúžia ako poľná cesta, ktorá je pre poľnohospodársku výrobu nepostrádateľná, preto ich vydanie nie je zákonom vylúčené. Za nesprávny považoval názor súdu prvého stupňa odôvodňujúci nevydanie pozemku parc. č. X.. I keď sa uvedený pozemok vo výzve žalobkyne priamo (konkrétne) neuvádza, je uvedený v identifikácii parciel a vo výzve uvedených pozemnoknižných vložkách, čo je podľa jeho názoru dostačujúce pre uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. Z uvedených dôvodov preto rozsudok súdu prvého stupňa zamietajúci žalobu vo zvyšku zmenil (§ 220 O.s.p.) a žalobe, pokiaľ ide o vydanie vyššie uvedených pozemkov, vyhovel. V ostatnej

zamietajúcej časti (týkajúcej sa parciel X., X., X. a X.) rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 O.s.p.), keď sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako i s jeho právnym posúdením veci. Výrok o trovách konania odôvodnil § 224 O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a žiadala, aby dovolací súd v tejto časti rozsudok odvolacieho súdu zmenil a žalobe v tejto časti vyhovel. Bola toho názoru, že odvolací súd nesprávne vec právne posúdil a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, keď sa vôbec nevyporiadal s jej argumentáciou ohľadne vydania pozemku evidovaného ako zastavené plochy a nádvoria (parcela č. X.), ako i s pasívnou legitimáciou žalovaného vo vzťahu k parcelám č. X., X. a X..

Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Žalobkyňa dovolaním napadla rozsudok (v jeho potvrdzujúcom výroku) odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež na povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či v konaní nedošlo k procesnej vade spôsobujúcej zmätočnosť, skúmal dovolací súd, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým inak nie je dovolanie prípustné. Právne relevantné nie je však samo tvrdenie dovolateľa o takejto vade, ale iba zistenie, že v konaní k tejto vade skutočne došlo.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľka netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka namieta, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. O túto vadu konania ide v prípade procesne nesprávneho postupu súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred súdom konať a uplatňovať procesné oprávnenia priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Podľa názoru dovolateľky malo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom viesť predovšetkým nedodržanie postupu podľa § 157 O.s.p., keď odvolací súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, z ktorého dôvodu je rozhodnutie formalistické, reštriktívne, resp.

arbitrárne. Tzv. nepreskúmateľnosť rozhodnutia judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje za dôsledok a vonkajší prejav tzv. inej procesnej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (porovnaj R 111/1998). Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 30. januára 2013 sp. zn. III. ÚS 551/2012 konštatoval, že „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre najvyššieho súdu, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., ale len tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“. Sama skutočnosť, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je prípadne nepreskúmateľné (dovolací súd sa touto otázkou nezaoberal), nemôže založiť prípustnosť dovolania, lebo nejde o vadu v zmysle § 237 O.s.p.

Dovolanie je tiež odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Nakoľko v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého výroku rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. septembra 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková